

Veverka popelavá (*Sciurus carolinensis*)

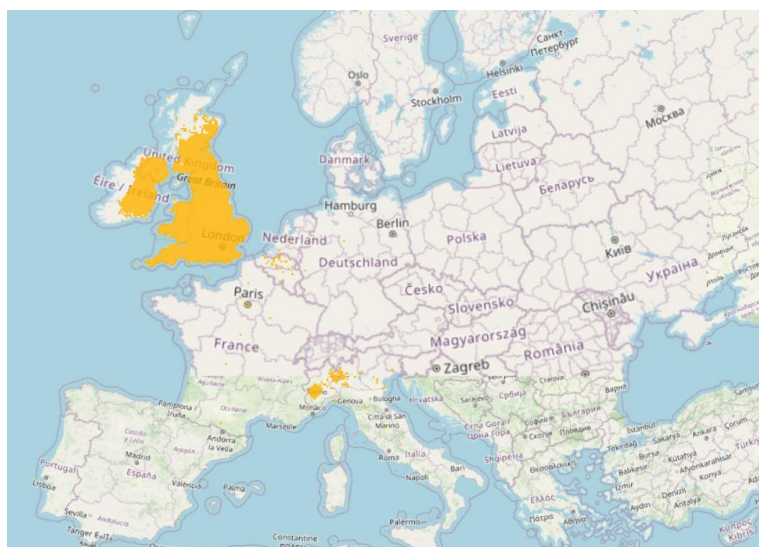
Česká synonyma: veverka karolínská
Anglické jméno: (Eastern) gray squirrel
Čeleď: *Sciuridae*

Obr. 1 Veverka popelavá. Foto: Merike Linnämagi, www.nobanis.org

Původ: Domovinou jsou listnaté lesy východu USA.

Sekundární rozšíření: Introdukována do západnějších lokalit USA a do Kanady, v Evropě pak do Itálie (čtyřikrát v letech 1948 – 1994), Velké Británie (mezi léty 1876 a 1929) a Irska (1913). Dovezena byla též do Jihoafrické republiky. Dnes je rozšířena prakticky po celé Velké Británii, s výjimkou Skotské vysočiny. V Itálii obsadila severozápad území (Piemont) a dále se šíří.

Obr. 2 Rozšíření veverky popelavé v Evropě (<https://easin.jrc.ec.europa.eu/spexplorer/map/>)

Rozšíření v ČR: Není známa z volné přírody ani v chovech v ZOO.

Cesty zavlečení: Rozšířena člověkem jako předmět chovatelského zájmu, vysazována i do volné přírody. Zde se samovolně šíří.

Popis: Středně velká stromová veverka. Délka těla 38 – 52 cm, z čehož 15 -25 cm tvoří ocas. Uši 2,5 – 3,3 cm dlouhé. Váží zhruba 300 – 700 g. Tělo je světle až tmavě šedé, na hlavě, hřbetě, bocích, nohou a ocasu může mít rezavé skvrny, břicho je vždy světlejší. Ocas je šedavě bílý či šedý. Samec i samice stejně velcí i zbarvení.

Obr. 3 Veverka popelavá. Foto: Jiří Šafář

Obr. 4 Veverka popelavá. Foto: Merike Linnämagi, www.nobanis.org

Osídluje nejraději listnaté či smíšené lesy, v evropských podmínkách jí velmi vyhovují lidská sídla – v zahradách často vybírá krmítka pro ptáky, dále se jí daří v městských parcích. Živí se oříšky, semeny, v menší míře houbami, hmyzem, dužnatými plody a vejci ptáků. Populační hustota se pohybuje od 3 jedinců/ha ve volné přírodě až po 20 jedinců/ha v městských oblastech.

Možnosti záměny: Náš jediný domácí druh veverka domácí je výrazně menší (velikost těla 20 - 25 cm, hmotnost 250 – 400 g), má huňatější ocas a v zimě má na ušních boltcích štětinky. Na unijním seznamu se nachází další dva podobné druhy. Veverka liščí je větší a v jejím zbarvení se více objevuje oranžová barva, veverka Pallasova má rezavé břicho (viz informační karty k příslušným druhům).

Obr. 5 Veverka obecná – hnědá forma
Foto: Ondřej Prosický

Obr. 6 Veverka obecná – rezavá forma
Foto: Ondřej Prosický

Riziko: Silně konkuruje domácí veverce obecné (*Sciurus vulgaris*), ve shánění potravy a osidlování biotopů je úspěšnější. Též je přenašečem a rezervoárem viru neštovic veverek, který je pro domácí veverku obecnou fatální. Ve Velké Británii v. popelavá již zcela převládla nad populací domácí v. obecné. Okusem mladých stromků může způsobit lokální škody.

Likvidace: Lze likvidovat odstřelem či odchycem do pastí. V místech, kde se nevyskytuje v. obecná, lze použít i chemickou likvidaci (warfarin – používán ve Velké Británii, v Itálii zakázán).

Zdroje:

Bertolino S. 2008. Introduction of the American grey squirrel (*Sciurus carolinensis*) in Europe: A case study in biological invasion. *Current Science* 95 (7): 903 – 906.

Signorile A. L. et al. 2016. Mixture or mosaic? Genetic patterns in UK grey squirrels support a human-mediated 'long-jump' invasion mechanism. *Diversity and Distributions* 22: 566 – 577.

Wauters L.A., Lurz P.W.W., Santicchia F., Romeo C., Ferrari N., Martinoli A., Gurnell J. 2023. Interactions between native and invasive species: A systematic review of the red squirrel - grey squirrel paradigm. *Frontiers in Ecology and Evolution* 11.

<http://www.cabi.org/isc/datasheet/49075>

Citace: Görner T. 2025. Veverka popelavá (*Sciurus carolinensis*), informační karta, AOPK ČR Praha. Dostupné na: <https://invaznidruhy.aopk.gov.cz/invazni-druhy-z-unijniho-seznamu>